

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

31 de octubre - 31. oktobra 1991

LETO (AÑO) L(44)

Štev. (Nº) 42

Pred totalno vojno

Predsednik srbske republike Milošević in njegovi komunistični generali Hadžić, Kadjičević in drugi so se po Reuterjevih poročilih, ki jih je razglasila tudi beograjska agencija Tanjug, 22. oktobra odločili za splošno mobilizacijo srbskih rezervistov z namenom „začeti totalni in končni napad“ na področja, kjer Srbi živijo v manjšini ali večini med Hrvati, muslimani, Bosanci in Albanci, to že stoletja.

Vlada navaja na Hrvaškem 1.292 smrtnih žrtev in skoro osem tisoč ranjenih. V bilanci niso vključene izgube, ki sta jih povzročila srbska vojska in srbski avtonomisti. Med smrtnimi žrtvami je bilo do sedaj 634 civilistov, med njimi mnogo otrok ter sedem časnika. Sporadični boji se nadaljujejo pri Vukovarju.

Srbska vojska (kopna, letalska in mornariška) je obstreljevala dubrovniško pristanišče in s topniškimi granatami rušila zgodovinske stavbe, ki jih UNESCO smatra med glavnimi kulturnimi zakladi Evrope. Granate so poškodovale dubrovniško bolnišnico, več hotelov, trdnjavo Revelin in mestno obzidje. Napad je povzročil velik preplah med civilisti, v Evropi in v svobodnem svetu veliko ogorčenje in obsodbo. Poročila iz Dubrovnika navajajo, da je za dubrovniškimi zidovi natrpanih čez 50.000 civilistov.

JLA, tako „Wochenpresse“, zadržuje na Hrvaškem 70.000 vojakov in razpolaga z 880 tanki in dva tisoč oklopniki. Poročevalčeva ugotovitev: „Cilj je jasen. Gverilci so že v začetku spopadov obvladali peti del hrvaškega ozemlja. S silo hočejo zasesti in omrežiti četrtino hrvaške zemlje na meji med Bosno in Hercegovino in to povezati z Vojvodino.“

ES je na srečanju s Šešeljem in Tudjmanom predlagala nastop mirovnih evropskih čet, to pa pod pogojem, da bi sporni stranki zagotovili tem varnost.

Politično nepremišljen je bil Broeksov predlog, da bi podpisano premirje nadzorovali nemška vojska in hrvaška garda. Srbska poslanska zbornica se je odločila, da ne bo poslala v Nemčijo, Avstrijo in na Madžarsko srbskih predstavnikov.

Ocenjevalci vojnega stanja med Srbi in Hrvati so mnenja, da so se četniki odločili za nadaljevanje boja za Veliko Srbijo, saj lahko računajo na popolno podporo „federalne vojske“ in njenega orožja.

Nam, ki smo sodoživljali žalostne čase revolucije in protirevolucije v drugi svetovni vojni, je težko razumljivo, da danes v vojni proti Hrvaški sodelujejo komunistični generali in četniki. Oboji odklanjajo kakršnokoli tujo intervencijo. Vsa prizadevanja evropskih politikov, da bi dosegli premirje in mir, so bila do sedaj ničeva. V vseh dosedanjih odločitvah sta na čelu v Moskvi vzgojen general Hadžić in general Kadjičević, ki je višje vojaške šole končal v ZDA. Obadva sta kot zvesta komunista ignorirala Gorbačova, ko je ta zahteval takojšnjo prekinitev medsebojnih napadov. -Erne

DRŽAVNI PRAZNIKI

Če bo sprejet predlog zakona o praznikih in dela prostih dnevih, bo imela Slovenija naslednje praznike:

1. in 2. januar; 8. februar (dan Prešernove smrti); 27. april (začetek vstaje); 1. in 2. maj; 25. junij (razglasitev samostojnosti); 1. november (dan mrtvih); 26. december (razglasitev plebiscita.) in dela prosti dnevi: velika noč, binkošti, Marijino vnebovzetje in božič.

Upamo, da v parlamentu ne bodo sprejeli knik dan ustanovitve OF ali bolje Protiimperialistične fronte, ki je slovenskemu narodu oprinesla tako nesrečo!

PROTESTNA IZJAVA

Adria Airways obvešča domačo in mednarodno javnost, da jugoslovanske oblasti na najbolj brezobziren način nadaljujejo z uničevanjem slovenskega letalskega prevoznika in s popolno izolacijo Republike Slovenije v zračnem prometu.

Očitno niso zadoščale zapore zračnega prostora in slovenskih letališč, ki z manjšimi prekinitvami trajajo že od razglasitve samostojnosti in suverenosti Republike Slovenije 25.6.1991. Prav tako ni zadoščal niti barbarski napad lovec jugoslovanskega vojnega letalstva na letala in zgradbe Adria Airways, ki je povzročil nekaj deset milijonov neposredne, skupaj s komercialno pa čez sto milijonov dolarjev škode. Jugoslovanski oblastniki so morali, da bi dosegli svoje cilje, prizemljiti Adria v celoti. S pretvezo, da Zvezni letalski inšpektorat v Celovcu, kamor je zaradi zaprtja zračnega prostora Adria Airways premestila svoje bazno letališče, ne more kotrolirati tehničnega vzdrževanja letal, zaradi česar naj bi bila ogrožena varnost letal in potnikov, je v.d. zveznega sekretarja za promet in zveze g. Stevan Santo 24. 10. 1991 Adria Airways razveljavil potrdilo o usposobljenosti za opravljanje javnega mednarodnega in domačega letalskega prometa.

Čeprav odločba Zveznega sekretariata za promet in zveze Adria še vedno ni bila pravnoveljavno vročena in čeprav je vsebinsko ter pravno sporna, je Zvezni sekretariat za promet in zveze o njej obvestil letalske oblasti tujih držav in Adria onemogočil letenje. tako je Slovenija v zraku povsem odrezana od sveta, na naša letala pa zaman čakajo številni potniki po svetu in Jugoslaviji. Ta ukrep slovenskega letalskega prevoznika gospodarsko in finančno ruši.

Pozivamo slovensko in mednarodno javnost, da nas v tem kritičnem trenutku podpre in pomaga vzpostaviti čimprejšnjo povezavo Slovenije s svetom. Le tako bo neodvisna Republika Slovenija suverena tudi v zraku.

Slovenska tiskovna agencija, 28. oktobra 1991

Zadnji vojak JA zapustil Slovenijo, zvezna banka pa skriva „državni zaklad“

V soboto malo po polnoči je zadnji vojak jugoslovanske armade zapustil Republiko Slovenijo, dopoldne ob enajsti uri pa je na slovesnosti v Kopru predsednik predsedstva Milan Kučan ob koncu svojega govora dejal: „Državljeni Slovenije, Republika Slovenija je zdaj svobodna.“

Prireditve so se med drugimi udeležili Ivan Oman, Lojze Peterle, Janez Janša, Igor Bavčar, Janez Slapar ter predstavniki vseh pokrajinskih štabov TO in številni drugi gostje.

Z odhodom tuje vojske s slovenskega ozemlja so izpeljani vsi pogoji za popolno mednarodno priznanje Slovenije, predsednik Kučan pa je v svojem govoru dejal, da bomo morali v prihodnje vse sile posvetiti utrjevanju gospodarstva. Janez Janša pa je povedal, da je ni sile, ki bi lahko Sloveniji iztrgala katerikoli kilometer ozemlja. Varnost je glavni pogoj stabilnosti in ekonomskega razcveta. Ne samo, da je bil z umikom tuje vojske izpolnjen eden bistvenih pogojev za mednarodno priznanje. Z njenim odhodom je naše gospodarstvo dobilo možnost dotoka tujega kapitala, saj so naložbe v varni državi bistveno manj tvegane. Igor Bavčar pa je opozoril, da je sedaj vsekakor nastopil čas za pospešeno urejanje gospodarskih vprašanj, saj smo ustvarili

pogoje za preoblikovanje Slovenije v sodobno evropsko državo, ki si ji pri obrambi in uveljavljanju svojih interesov ne bi bilo več treba zatekati k orožju.

Četudi pa je Slovenija sedaj tudi formalno postala neodvisna, je z Jugoslavijo ostalo še kup nerazčiščenih računov. Posebno vprašanje, ki ga rešujejo v teh dneh, je način menjave slovenskih tolarjev za jugoslovanske dinarje, pred dnevi pa je tukajšnja javnost pretresla afera Narodne banke Jugoslavije, saj so njeni predstavniki skušali devizne rezerve, ki so naložene v ZDA (gre za okoli sto milijonov dolarjev) prenesti na Kitajsko. To finančno mahinacijo je preprečil predstavnik Slovenije v Washingtonu dr. Ernest Petrič, ki je posredoval pri ameriški centralni banki in tudi State Departmentu in pri tem navedel dejstvo, da gre za skupna jugoslovanska sredstva ter da je vprašanje, kako sedanja sestava Narodne banke Jugoslavije lahko legitimno razpolaga s temi sredstvi. V njej namreč ni več vseh jugoslovanskih partnerjev. Ameriška centralna banka je po tem začasno zadržala finančno transakcijo.

Očitno so zvezne oblasti še pred delitveno bilanco hotele „na varno“ (v komunistično trdnjavo) spraviti skupni denar. Marko Jenšterle po faksu 28. okt. 1991

V bodoči ustavi črtana NOB

O pripravi nove slovenske ustave je poročal Dušan Plut, sicer tudi Predsednik Sveta za varstvo ustavne ureditve RS. „Glede ustave sem optimist,“ je dejal Plut in dodal, da bodo čez kakšna dva ali tri dni dosegli popolno soglasje o vseh, tudi spornih vprašanjih. V komisiji za pripravo ustave obstaja pripravljenost vseh strank, da po poti kompromisa dosežejo najboljše rešitve in čimprejšnji sprejem ustave. Dr. Plut je povedal, da so v preambuli ustave črtali tako sporno „svetost življenja“, a tudi „večstoletni narodno-osvobodilni boj, zajet v zgodovino slovenskega naroda.“ Odpri ostajata dve vprašanji. Eno je ločitev cerkve od države. Drugo sporno

vprašanje pa se nanaša na svobodo splava. Krščanski demokrati pa pravilno menijo, da ta člen v ustavi ni potreben.

Tudi na vprašanju državne ureditve so dosegli kompromis. Skupščina naj bi se preimenovala v Državni zbor, ki ga bo sestavljalo 90 poslancev Poslanske zbornice ter 40 poslancev Državnega sveta. Ta bo imel funkcijo senata, v njem pa bo sodelovalo 18 predstavnikov interesnih skupnosti ter 22 predstavnikov dvanajstih slovenskih regij. Državni svet naj ne bi imel pravice odločanja, lahko pa bi zadržal sprejem zakonov, zahteval ponovno glasovanje ali referendum.

STA, 21. oktobra 1991

Resolucija italijanske krščanske demokracije

Poslanska zbornica je 22. oktobra ponovno razpravljala o stanju v Jugoslaviji. O tem je v imenu italijanske vlade poročal zunanji minister De Michelis. Krščanska demokracija je pripravila za to razpravo osnutek resolucije, ki ga je podpisalo kakih 30 poslancev te stranke, s katero predlagajo ob priznanju Slovenije in Hrvaške, tudi „nove dvostranske ali večstranske sporazume“ s Slovenijo in Hrvaško. V resoluciji je govor predvsem o italijanski manjšini, za katero krščanski demokratje zahtevajo „samo posebni statut, ki bi zajamčil zaščito in enakopravnost vsem Italijanom,“ vendar tudi pravico do

neoviranega pretoka ljudi in predmetov med obema republikama, ki ju sedaj loči meja. Želijo tudi obnovo „narodnostnih značilnosti Istre, Reke, Kvarnerja in Dalmacije“, ter obnovev toponomastike in skupno raziskavo o vojnih in povojnih dogajanjih.

Na gospodarskem področju predlagajo krščanski demokrati odpravo industrijske cone na Krasu, ki jo predvideva Osimski sporazum, ter pregled obstoječih dogovorov o sodelovanju, med drugim skrčenje ozemeljskih voda v korist mednarodnih voda. Zahtevajo vrnitev premoženja bivšim lastnikom in nov dogovor o pokojninah.

Sv. Urh, druga plat zvona

V Sloveniji je izšla zanimiva in prepotrebna knjiga pod gornjih naslovom, ki jo je napisal Ivan Korošec iz Argentine, bivši poveljnik pri Sv. Urhu.

Kaj je hotel z njo doseči, lahko beremo v pismu, ki ga je dnevnik Slovenec objavil 14. oktobra letos.

— Zakaj sem se odločil za knjigo: „Sv. Urh — druga plat zvona“?

Da povem vso resnico na vrsto nesramnih izmišljotin in laži, s katerimi je hotela KP zakriti lastne zločine.

— Zakaj taka gonja proti postojanki Sv. Urh?

Zdi se mi, da iz dveh vzrokov:

A — 1. Kraji pod Sv. Urhom z bližnjo okolico so bili gnezdo priprave revolucije.

2. V gozdu pod Sv. Urhom so Italijani postrelili prve talce zaradi partizanskega izzivanja.

3. Na Sv. Urhu so partizani ugrabili prve žrtve — zavedne Slovence, ki so se vračali domov iz cerkve, jih mučili in še žive zasuli v napačni slutnji, da pripravljajo odpor OF.

4. Sv. Urh je bila prva baza Nacionalne ilegale, ki je odšla v Gorjance.

5. Postojanka Sv. Urh je bila edina po italijanski kapitulaciji, kjer so bile premagane partizanske brigade.

6. Postojanka Sv. Urh je s tem prečela pohod na Ljubljano že leta 1943.

B — Z grobovi padlih partizanov (36) in z grobovi onih, ki so jih komunisti pobili po vojni, so hoteli naprtiti domobranecem zločine, da bi vsaj delno odtehtali grobišča partizanskih pokolov.

— Kaj je bila postojanka Sv. Urh?

Sv. Urh je bila utrjena vojaška domobranska postojanka z namenom zavarovati vasi in Ljubljano z vzhoda ter preprečevati komunističnim aktivistom zvezo terena z mestom.

— In Črna roka?

Z vsemi uboji tako imenovane Črne roke — katerkoli strani, vojaško poveljstvo postojanke Sv. Urha ni imelo nobene zveze. Prav tako poveljstvo ni imelo nobene zveze z domobransko politično policijo, niti ne s posameznimi organi za kakršnokoli sodelovanje ali pomoč pri aretacijah, obsodbah ali izvršitvah. Več o tem je pojasnjeno in dokazano v knjigi.

I. Korošec

Argentinske pokojnine v Sloveniji

Upokojenci iz Argentine, ki živijo zdaj v Sloveniji, že nekaj mesecev ne prejema v redu čekovnih nakazil. Argentinske banke ta pokojninska nakazila redno pošiljajo, ne prihajajo pa v roke naslovnikom zaradi poštnih zapletov.

Sorodniki in prijatelji lahko takim upokojencem v Sloveniji priporočijo, da sporoče bankam, od katerih prejema pokojnino, za katere mesece pokojnine niso prejeli, in navedejo zadnje prejeto

pošiljko (mes liquidado). Tako bodo banke razveljavile zaostale čeke in poslale nove.

Priporočljivo je tudi, da prijavijo bankam nov naslov izven Slovenije (v Avstriji ali Italiji), na katerega žele, da se jim pošiljajo prihodnja nakazila.

V obeh prijavah je treba navesti razen imena tudi številko vpisa v pokojninski blagajni (número de beneficiario).

Predstavništvo Republike Slovenije v Argentini

Razstava Andreje in Marjetke Dolinar v Kranju že tretja predstavitev

Slikarski opus mladih argentinskih slikark slovenskega porekla, Andreje in Marjetke Dolinar iz Buenos Airesa, predstavlja tako za strokovno kritiko kot za naključne obiskovalce njunih razstav po Sloveniji pravo odkritje. Zato za tukajšnje poznavalce kulturnega dogajanja ni nikakršno presenečenje, da se tudi odpiranje njunih razstav udeležuje nenevadno veliko ljubiteljev likovne umetnosti, seveda pa tudi številnih sorodnikov in prijateljev naših ljudi v daljni Argentini.

Po izredno uspešni predstavitvi mladih umetnic v galeriji muzeja na Loškem gradu v Škofji Loki, ki jo je član republiškega izvršnega sveta, odgovoren za Slovence po svetu, dr. Janez Dular, v svojem slavnostnem govoru označil kot „prvo kulturno prireditve v neodvisni Sloveniji“, pa po kasnejši razstavi v Umetnostni galeriji Salon Rotovž v Mariboru, kamor je bila prenešana takoj po končani vojni, so zdaj pred dnevi slovesno predstavili javnosti njuno snovanje v Kranju, gorjanski metropoli.

Prireditve sodi to pot v okvir praznovanja 500-letnice župnijske cerkve sv. Kancijana, razstava pa je na ogled obiskovalcem v sprejemni dvorani Skupščine občine Kranj. Na slovesnosti ob odprtju je v kulturnem programu nastopil komorni pevski zbor Gallus iz Kranja pod vodstvom prof. Angele Tomanič, o ustvarjanju

nju slikark Andreje in Marjetke Dolinar pa je spregovoril dr. Ivan Sedej.

Prireditve sta s svojo udeležbo počastila predsednik Skupščine Republike Slovenije dr. Franc Bučar ter minister za šolstvo in šport dr. Peter Vencelj, poleg njiju pa so se slovesnosti udeležili še številni drugi ugledni gostje, med njimi dekan Teološke fakultete v Ljubljani p. dr. Metod Benedik pa akademik prof. Primož Ramovš, predsednik škofjeloškega vlade prof. Vincencij Demšar, predsednik izvršnega sveta Skupščine občine Kranj Vladimir Mohorič ter seveda kranjski župan inž. Vitomir Gros, ki je razstavo tudi odprl.

Krog načrtovanih razstav pa s tem še ni zaključen, čeprav se mlajša od obeh sester, Marjetka Dolinar zdaj začasno vrača v svojo rodno Argentino. Za njuna platna se namreč zanimajo še v Trzinu pa Murski Soboti, Kopru in drugod, kjer bi želeli z likovno govorico mladih argentinskih Slovenk seznaniti ljubitelje umetnosti v svojih galerijah oziroma razstaviščih.

Zato naj namesto zaključka, ki bi govoril o slovesu, raje zapišem spodbudno željo in trdno upanje, da se bomo že prihodnje pomlad na brniškem letališču spet veselo pozdravili z obema slikarkama.

Mojmir Tozon
Ljubljana, septembra 1991

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Nov turnus argentinskih provincijskih volitev in nova zmaga peronizma. Vsekakor se sreča nasmiha vladi, čeprav bi morali bolj točno govoriti o „menemizmu“; beseda, ki je že prejela svoje široko mesto v argentinskem političnem leksikonu. Šest provinc, troje zmag in vendar si je treba stvar ogledati malo bliže.

KOT KURJA ČREVA

Da, volitve se vlečejo. Že skoraj tri mesece traja ta uprizoritev demokratično volje. jasno je, da je vlada zarisala načrt volitev v času, ko je bila njena zmaga kaj dvomljiva in je nadvlada peronizma v kongresu visela na nitki. A nato je prišla poplava navdušenja nad stabilizacijo, gospodarski minister je postal politično privlačna figura in volitve so jasno izrazile to tendenco. Sedaj je razvidno, da je ta četverokrati datum volitev nekakšno pretiravanje, ki ne koristi nič demokratizacij

Manjka namreč še en volilni datum. Ta bo 1. decembra v Catamarci in Ognjeni zemlji. Obe provinci prestajata svojevrsten položaj. Catamarca se nahaja sredi politično-moralne krize. Korupcija, ki se je pokazala v vsej moči po umoru mlade María Soledad Morales, je razdelila duhove v dva tabora. V tej delitvi, zlasti po zvezni intervenciji v provincijsko vlado, je peronizem zašel v hudo krizo. Dvoje možnosti je bilo jasnih: ali zmaga združena opozicija, kar Menemu ni prijalo; ali pa zmaga izgnani bivši guverner Saadi, kar bi predsedniku prav tako zmešalo račune. Podaljšanje volilnega roka ima namen rešiti to zagato. Kako? Ni jasno. Primer Onjene zemlje je drugačen. Tam je velika gospodarska oz. industrijska kriza. Doslej je otok imel status „državnega teritorija“ in se je šele pred kratkim „provincializiral“. Dejansko bodo to prve volitve guvernerja, kajti doslej ga je imenovala zvezna vlada. A v novi provinci ima nadmoč lokalna stranka. Peronizmu pa to ne prija in skuša pridobiti na času, z upanjem, da se volilna tendenca sprevrže. Kaj težko bo do tega prišlo, če gledamo rezultate po ostalih provincah. Medtem ko radikali padajo, so zanimivi nekateri uspehi provincijskih strank. To bo verjetno tudi usoda Ognjene zemlje.

ZMAGA, KAKŠNA ZMAGA?

In prav to je najbolj zanimivo. Pri nedeljskih volitvah je peronizem zmagal v provincah Jujuy, Santiago del Estero in La Rioja (rodna provinca predsednika Menema). Tako v Salti, kot Chacu sta zmagali provincijski stranki. A tema stoji na čelu upokojeni člani oboroženih sil, bivši funkcionarji vojaške vlade, ki so s svojim nastopom tedaj (kot Bussi v Tucumanu) ostali zapisani v ljudskem spominu.

Zadeva pa je sledeča. Gospodarska politika teh ljudi popolnoma soglaša z idejo predsednika in njegove gospodarske ekipe. Torej je, v tem pogledu, položaj enak, kot če bi zmagal peronizem. Še več, predsednik sam ni prikrival simpatij, ki so mu jih vzbujale te politične sile in sodelovanje z njimi bo prav tako gladko, kot če bi tam zmagal peronizem.

Poseben pa je primer province Corrientes. Tu se guvernerja ne voli direktno, temveč po sestavi volilne zbornice. Ko pišemo te vrstice, položaj še ni jasen. Iz-

gleda, da bo domača stranka, Liberalno avtonomistični pakt, imela nekaj prednosti pred peronizmom, ki že od leta 73 ni tam prejel volilne zmage. A tudi z avtonomisti se predsednik dobro razume. Treba je torej, ob teh volitvah, govoriti o „prepričljivi“ zmagi peronizma, predsednika Menema in njegove gospodarske politike.

IN NOTRANJI MIR?

A ves ta zmagoviti pohod ne zadostuje, da bi močne skupine političnih opazovalcev, nenehno ne gonile muzike o sporih, ki se porajajo znotraj vlade. Da nekaj ni v redu, se jasno vidi v dejstvu, da tudi sami igralci te drame (predsednik in gospodarski minister), nenehno zatrjujejeta, da med njima ni problemov. Če ni problemov, zakaj ta pojasnjevanja? Kar je očitno, ne potrebuje pojasnjevanja.

Vendar še zdaleč ni govora o „krizi v vladi“, katere si nekatere skupine, prizadete vsled gospodarskega načrta, srčno želijo. Čeprav zveni nekoliko pretirano, je preteklo dni Menem izjavil, da bo ta sestava vlade trajala do leta 1995, to je, dokler se bo raztegnila njegova sedanja predsedniška doba. A če pustimo pretiravanja ob strani, je jasno, da predsednik nima namena zaenkrat zamenjati nobene od teh ožjih sodelavcev. Stvari tečejo kar gladko, načrti se izvajajo, cilji se izoblikujejo. Kaj več si more želeli predsednik, zlasti še, če se mu tudi volilna sreča nasmiha?

Stabilizacija pa je te dni prejela še novo priznanje. Med vlado in važno avtomobilsko industrijo je prišlo do sporazuma, po katerem se podjetja obvežejo, da bodo ostale cene na sedanjem nivoju vse leto 1992. To pa je že več kot pa bi si upal sanjati katerikoli argentinski predsednik zadnjih desetletij. Še več, podjetja se obvežejo izredno pospešiti proizvodnjo, najeti večje število novih delavcev in normalizirati pošiljanje avtomobilov na trg do aprila prihodnjega leta. Ne pozabimo, da je danes v Argentini čuden položaj, ko kupec plača nov avto, katerega pa bo prejel že Bog da, čez kake štiri mesece.

Seveda, tako avtomobilska industrija, kot marsikatera druga, si ne upajo najeti večjega števila delavcev, dokler ni potrjen nov zakon o razmerju med delodajalci in delavci. Ta predvideva večje ugodnosti za delodajalca in manj obrambe za delavca. S tem bodo znižani stroški, ki jih „delovna sila“ predstavlja za podjetnike. In vlada v tem vidi priliko, da se enkrat za vselej prične „produktivna revolucija“. Seveda ni vse zlato, kar se sveti. Po eni strani je znana „špekulantska kultura“ argentinskih kapitalistov, po drugi strani pa se uvozna psihoza lahko spremeni v hudo nevarnost domači proizvodnji. Te dvoje točk mora rešiti vlada, če hoče, da bo težko priborjena stabilnost res stabilna.

Kaj doseže „uvozna psihoza“ je postalo razvidno pretekli teden, ko so oblasti carine povedale, da je nek posameznik prosil za prost uvoz francoskega „človeškega blata“. Za pognojenje širnih argentinskih planjav. Pa še hvaležni bi morali biti, saj nam Francozi omejenega produkta ne bi prodajali, marveč kar podarili. Seveda skrito tihotapstvo, zavito kot dar, zastrupljenih odvrzkov, s katerimi industrija „prvega sveta“ ne ve, kaj bi storila. Da, različna so pota, po katerih se lahko približamo „prvem svetu“.

ODKRITJE SPOMINSKE PLOŠČE V TEHARJAH

Ivan Korošec

TEHARJE

Vse je zasuto,
telesa in upi,
razočaranja, muke,
udarci in psovke,
devišstvo deklet
in sanje ljubezni.
Vse zlito je
v cinkasti bajer,
kakor velika
neizjókana solza.

Kjer bile so arene
sužnjev krvi;
kjer tisoče
okostnjakov trohni,
križ osamljen stoji.

Ob vodi trava poganja
z rdečim cvetjem,
ki po mrličih dehti.
Vonj razpadajočih teles,
pohojenega cvetja,
strtih idealov,
ki zemlje so zmes —
v zraku visi.

V Teharjah
celo čas je zasut
z okostnjaki.

Gozdovi so mrtvi,
zrak je svinčen —
koščeno jezero spi.
Le zvon Sv. Ane
za posekanim borštom,
kdaj v noč zaječi.

roščeva skupina ni mogla tam uiti, zato smo šli vsi skozi odprtino. Napadli smo stražarja s kamni in vpili, da smo ga zmedli. Pognali smo se k drugi ograji, čez njo, pa v gozd.

• *Kdaj je to bilo?*
21. junija 1945.

• *Kako je bilo potem?*

Takrat smo se razšli. Domenili smo se, da se zberemo na nekem hribu, pa jih ni bilo. Od takrat naprej je moja zgodba mogoče lažja od drugih. Bil sem z Nikom Korošcem. Skrivala sva se po hišah, prosila sva jed. Če ni bilo nikogar, sva šla kar notri in vzela hrano, ker sva bila sestradana. Naslednjo ali tretjo noč sem v neki hiši v okolici Teharji ali nekje med Teharji in Laškim na levem bregu Savinje v stiski ukradel obleko, ki mi je gotovo pripomogla, da sem ostal živ. Čez nekaj dni so me namreč visoko v planinah oboroženi prapadniki oblasti ujeli v tej obleki in odpeljali na „milico“ v Zidani most, nato v Laško in potem v „Stari pisker“ v Celju. Uspelo mi jih je prepričati, da prihajam iz prisilnega dela v Nemčiji. Ko sem se letos prvič po 46 letih vrnil domov v Slovenijo, sem poizkusil najti to hišo, vendar brez uspeha. Želel bi se tem ljudem opravičiti in iskreno zahvaliti.

Kot oblečen domačin sem ustavil angleški tovornjak. Ta me je peljal do Trsta, nato proti Devinu in v Monigo ter potem v „Campo“ tam, kjer so bili Slovenci. Nato sem šel v Nemčijo, potem pa v Belgijo delat v rudnik. Javil sem se za Avstralijo, kamor sem prišel leta 1949.

• *Gospod Švigelj, iskreno se vam zahvaljujemo za pogovor, ki ste ga imeli z nami. Vam želimo srečno pot in upamo, da se boste kaj kmalu zopet vrnili v domovino.*

Pogovarjala se je v Teharjah
Pavlinka Korošec -Kocmurjeva

„V spomin tisočim žrtvam komunizma, ki so po končani vojni 1945 odhajali iz taborišča Teharje v mučeniško smrt. V dolino gorja pod sveto Ano so vstajenjski zvonovi prinašali edino upanje.“

ŽIVA PRIČA TEHARSKE MORIJE —TONE ŠVIGELJ

Tone Švigelj je domobranec, ki je po vojni moral kot begunec zapustiti domovino. Šel je v Avstralijo, tam se poročil. Ima dva sinova. Po 46. letih se je vrnil v domovino z ženo Lidijo. Ker so spominske proslave bile prestavljene na mesec oktober, je podaljšal obisk, da se jih udeleži. Kot pobegli teharski ujetnik je spregovoril nekaj besed pri odkritju plošče na cerkvi sv. Ane. Izkoristili smo to priložnost in se z njim pogovorili.

• *Od kod ste doma?*

Doma sem iz Bezuljaka, to je majhna vas približno 2 km. od Begunj, na Notranjskem — približno 4 km od Cerknice.

• *Šli ste v vaše straže, kako je bilo to?*

Študiral sem na klasični gimnaziji v Ljubljani. Ko sem leta 1942 prišel domov na počitnice, sem bil navdušen na OF — kot večina študentov, a mi je oče rekel: „To so barabe; samo krađejo.“ Kljub temu sem bil kot mlad študent prepričan, da je OF pač „osvobodilna fronta“ v pravem pomenu. Neko noč je pa ta OF odpeljala prijatelja Mira Koširja — potem so njegovo truplo našli v Krimski jami. Ko so

Ane, da ne bo nihče videl in slišal. Celo prisilil je brata in s kamioni ponoči odpeljal v Hrastnik, v Dol pri Hrastniku, v opuščene rudniške rove, v Brnico, Hudo jamo, Košnico... Tam na samem je Kajn hladnokrvo ubijal tisoče svojih bratov. In po 45 letih vpije z zemlje glas krvi ubitega Abela. Resnica se oglašja in sprašuje: Kje je tvoj brat Abel? 45 let se ni odgovorilo, se ni smelo odgovoriti na to vprašanje. Sedaj ni mogoče več molčati. Glas krvi pač ne utihne. Ni mogoče reči: Ne vem! Ni se mogoče izgovarjati s protivprašanjem: „Mar sem jaz varuh svojega brata?“

Vsi znamo odgovoriti. Ni nam potrebno povedati na glas. Povejmo si raje na glas resnico: Vsak je varuh svojega brata. Vsi smo ogovorni drug za drugega pred prihodnostjo našega naroda, pred lastno vestjo in Bogom.

Obnovljena cerkev sv. Ane s spominsko ploščo je od danes naprej spomenik vsem teharskim povojnim žrtvam. Ne vemo vseh imen, tudi končnega števila ne. Ne gledamo na narodnost ne na versko prepričanje ne na življenjski nazor. Za vse želimo moliti in opraviti spravno daritev, ker verujemo v vstajenje in večno življenje, ne pa v smrt in prazen nič; verujemo v božje usmiljenje, ne pa v človekovo sovraštvo; verujemo v odpuščanje ne pa v maščevanje; verujemo v zmago pravice, dobrote in zdrave pameti.“

Slovesnost je zaključil pevski zbor s pesmimi „Rož, Podjuna, Zila“ in Ipavčevo „V mraku“, domači župnik pa z željo, „da se često vračate v naš kraj — TEHARJE!“

Pavlinka Kocmurjeva

V nedeljo, 13. oktobra, je na prenovljeni — preko 500 let stari cerkvi Sv. Ane v Teharjah minister za gradnjo in industrijo Izidor Rejc odkril ploščo vsem žrtvam v Teharjah in iz tega strašnega taborišča odvedenim v opuščene Hrastniške rove, v Brnico, Hudo jamo, Košnico. Ploščo je blagoslovil mariborski škof dr. Franc Kramberger ob veliki udeležbi svojcev in prijateljev pomorjenih.

Slovesnosti so se udeležili med drugimi podpredsednik vlade RS dr. Andrej Ocvirk, minister za trgovino Maks Bastl in minister Izidor Rejc, predsednik skupščine občine Celje Anton Rejc, javni tožilec RS dr. Anton Drobnič, predsednik komisije za volitve v skupščini dr. Janez Lampret, sekretar mesta Ljubljane prof. Kogej, predsednik zbora KS v Celju Matjaž Železnik, predstavnik Nove zaveze Justin Stanovnik, delegacija iz Avstrije ter svojci pobitih iz evropskih in ameriških držav. Slovesnosti se je udeležil tudi Tone Švigelj, eden izmed enajstih iz zadnjega domobranskega juriša, s katerim se je nekaterim posrečil pobeg.

Svečanost je povzdignil cerkveni pevski zbor sv. Ane s pevovodjem Antonom Godcem in pričel slovensko državno himno.

IZ GOVORA MINISTRA REJCA

Minister Rejc je dejal ob odkritju:

„...To je bil čas, ko je bila že tako imenovana svoboda... To je bil čas v katerem ni bilo življenje nič vredno; čas, ko je komunizem praznoval in se veselil image; čas, ko so umirali otroci, možje, žene, starci... Ne bomo obsojali, vendar to naj se nikdar več ne ponovi.

Ne smemo pozabiti svoje zgodovine. Narod brez zgodovine je kot popotnik brez dokumentov. Je kazalo, da bo povojni čas to napravil, vendar smo vztrajali in seveda moramo biti tisti, ki nosimo zgodovino naprej vendar ji ne dopustiti, da pozabi na dogodke, ki so nam krojili 45 ali celo 50 let. To je najbolj temna zgodovina, kar jih je imel slovenski narod in da bi mi dali spominu svoje mesto, danes odkrivamo to spominsko ploščo na tej starodavni cerkvi. To naj bodi spomin in opomin koliko je bilo treba gorja, obupa, da smo stopili na sceno, kjer smo...“

Preživeli teharske morije Anton Švigelj je v kratkih besedah podal pretresljive dogodke iz taborišča mučenja in smrti. Pavlinka Korošec — hčerka enega od enajsterice pobeglih, je recitirala očetovo pesnitev „Teharje“.

Sledil je pozdrav dr. Aleksandra Vajnberla iz Avstrije, nato pa beseda škofa dr. Franca Krambergerja.

IZ GOVORA ŠKOFA KRAMBERGERJA

„Na zunanji strani stene bomo odkrili in blagoslovili spominsko ploščo vsem teharskim povojnim žrtvam. — Brez očitanja, ali kovanja s prstom, brez grožnje po maščevanju, bomo s tem dejanjem priznali skrivnost, ki je tu blizu zakopana 45 let. S tem dejanjem želimo vsem žrtvam vrniti pravo ime, priznati njihovo dostojanstvo in izpovedati, da so del naše zgodovine.“

Po drugi svetovni vojni je slovenski Kajn ukazal svojemu bratu: Pojdiva ven! Ven na polje, v dolino pod cerkvijo sv.

OBLETNICE V SAN JUSTU

45 let dušnega pastirstva
40 let Balantičeve šole
35 let Našega doma
30 let Mladinske organizacije
20 let Mladinskega pevskega zbora
15 let Mladinske gledališke skupine

Z ROKO V ROKI Iz govora prof. Tineta Vivoda

Zrno do zrna — pogača, kamen do kamna — pa je zrastel tudi Naš dom v San Justu. Postal je slovenska trdnjava, slovenski tabor, slovensko zbirališče, nekaka ljudska univerza pod dehtečo lipo ob kapelici Marije Pomagaj.

In to je tudi sedaj, ki imamo novo, samostojno, neodvisno Slovenijo. Versko, kulturno, politično, športno in družabno življenje v Domu je ohranjalo in dvigalo prvi rod in dalo korenine drugemu in tretjemu.

Zato vam v imenu Zedinjene Slovenije iskreno čestitam in kličem božji blagoslov za nadaljnja desetletja, za četrti in peti rod!

Po agresiji jugoslovanske vojske na Slovenijo je svet postal na nas pozoren. Danes nas vsi poznajo. Berejo, kakšna je naša domovina, njena zgodovina, da smo sicer majhen, a kulturno narod, gospodarsko zmožen in politično zrel. Iz takozvanega geta smo prišli v svetovno javnost. K temu smo pripomogli tudi Slovenci v Argentini, kakor vam je znano.

Vedno smo bili živ del slovenskega naroda, sedaj smo pa tudi od domovine uradno priznani in že upoštevani.

Zato naj argentinški slovenski čudež še

naprej traja. Zedinjena Slovenija ima mandat, ki ga bo izvrševala na vseh področjih, brez omejitve. To se pravi: šli bomo na delo s podvojenimi silami za napredek obeh domovin.

Danes se zahvaljujemo vsem idealnim delavcem pri gradnji sanhuške skupnosti. Žrtvovali so svoje sposobnosti, svoj čas, svoje imetje. Odločili so se za prostovoljno delo na določenem področju življenja v Domu. In to se je godilo po reku: Zrno do zrna — pogača, kamen do kamna — palača.

Že pred leti smo imeli že nad stotine sinov in hčera iz novega rodu, ki so končali študije na različnih univerzah, imeli smo lastna industrijska podjetja in velepodjetja in mnogo Slovencev na vodilnih mestih v argentinskem poslovnem svetu.

Ti mladi izobraženci, mladi podjetniki in različni strokovnjaki so naši mladini najbolj bližji. Tudi njihova prisotnost je naši mladini potrebna. Povabimo jih! Odprimo jim vrata! Mladi ljudje bodo našli v njih oporo, odkrili svoje sposobnosti in laže uresničili poslanstvo, za katerega so poklicani, hvaležni in spoštljivi.

Vse tri generacije pa z roko v roki na delo za četrti in peti rod.

Potek praznovanja

35. obletnica Našega doma in z njo vse druge obletnice so v Domu praznovali 13. oktobra z vso slovesnostjo. Že zjutraj se je zbralo veliko število rojakov pri slavnostni zahvalni maši v sanhuški stolnici, ki jo je daroval prelat dr. A. Starc in pri kateri je pel odlični mladinski zbor pod vodstvom Andreja Selana.

Po maši je vrsta narodnih noš odšla v sprevedu v Naš dom, za njimi pa še Slovenci, da so tam na dvorišču najprej prisostvovali uradnemu delu, to je dviganju slovenske in argentinske državne zastave ter petju obeh državnih himen.

Nato se je pričela akademija v spodnjih prostorih. Najprej je vse goste in domačine pozdravil predsednik Našega doma Stane Mustar in v svojem nagovoru podal zgodovino rojstva in delovanja Doma. Njegov govor priobčujemo tu poleg.

Za njim so čestitali Domu ob njegovih obletnici še drugi: prelat dr. Alojzij Starc, ki je bil dolga leta njihov dušni pastir; voditeljica Balantičeve šole Angelca Klanšek; v imenu vse mladine predsednica SDO Marija Zupanc; ves program pa je povezovala Ivana Tekavec.

Za konec sta še nastopila dva pevska zbora; otroški pod vodstvom Anice Mehle in z Andrejko Selan pri orglah; ter mladinski pod vodstvom Andreja Selana; oba sta bila deležna pohvale za svoja izvajanja narodnih pesmi.

Sledil je že tradicionalen zajtrk pri pogrnjenih mizah, pozneje pa so gostje lahko ostali še pri dobrem kosilu, ki so ga okusno pripravile sanhuške žene.

Popoldan se je zbralo nabito polna dvoran Slovencev na kulturni program. Vse je pozdravil predsednik Stane Mustar

in naglasil vrsto obletnic, ki jih letos praznuje Naš dom. Za njim je prof. Tine Vivod, predsednik osrednje Zedinjene Slovenije, podal svoje misli, ki jih objavljamo zgoraj.

Kot zadnja točka je bila prikazana odrska priredba Cvetje v jeseni, po istoimenski povesti Ivana Tavčarja. Izvenela je zelo mogočno in bogato, tako scensko kot igralsko. Režiser Frido Beznik je dobro povezal to za film napisano priredbo in je nanizal vrsto prizorov, ki so stopnjevali v romantično tragični zaključek. Pri tem mu je zelo pomagala scena, ki jo je izdelal Tone Oblak s pomočjo tamkajšnjih fantov. V prazen oder so prinášali rekvizite in označujoče kulise, čez vse pa je čez vso zadnjo steno kraljeval ogromen diapozitiv s prizori iz Slovenije, ki so dajali barvo in se z lahkoto spreminjali pri vsakem prizoru. Tako je bil omogočen hiter tempo in prehodi.

Igralci so bili večinoma že izkušeni in so se dobro vživeli v vloge. Nosilec glavne vloge Boštjan Modic je odigral eno svojih najboljših kreacij, Meta Lučka Jereb pa je tudi izstopala v izvrstni igri.

Druge vloge so zasedli tudi mladi; bile so dobro izdelane. Naj navedem le gospodarja — Janeza Krajnika, hlapca in deklo — Danija Zupanca in Cilko Bregar. Druge vloge, ki so bile večinoma krajše, so zasedli in dobro prikazali: Lučka Oblak, Sonja Bregar, Irena Oblak, Mirjam Mehle, Tone Tomažević, Franc Grilj, Irena Poglajnova, Marko Malovrh, Janez Belič, Toni Rovar, Aleksandra Grilj, Marko Čeč, Marko Štrubelj, Tone Adamič, Pavel Selan, Tatjana Modic, Pavel Erjavec, Tone Malovrh. Nastopali so še

Naš dom, pogled nazaj

Govor predsednika Staneta Mustarja

Čimbolj naraščajo številke obletnic, tembolj spoznavamo, kako posrečena je bila ideja in pobuda za ustanovitev svojega lastnega slovenskega Doma v San Justu. Z veseljem in ponosom lahko obudimo spomine za petintrideset let nazaj in izrečemo iskreno priznanje prvim pionirjem, ki so dali pobudo za ustanovitev in končno organizacijo Našega doma. In ta je prišla od Farnega odra. Poleg velike potrebe šolskih prostorov za naš slovenski šolski tečaj je bil Farni oder tisto jedro, ki je začel razvijati svoje kulturno delovanje. Skušal je pritegniti k delu čim več mladine in jo tako ohraniti v slovenskem okolju. Zato je čutil potrebo po lastnih prostorih. Na izredni seji je bilo sklenjeno na predlog pok. Ivana Ovna, ki je bil vodja tega Farnega odra in ga uspešno vodil. Njemu vse naše priznanje in zahvala za to zamisel. Njemu je pripisati zaslugo, da so sklicali rojake na sestanek za 29. januarja 1956. leta. Na tem sestanku, ki je bil v župnijski dvorani, se je večina od osemintrideset navzočih odločila pozitivno in potrdila zamisel. Izvoljen je bil že pripravljani odbor, ki je kar hitro izpeljal nalogo pripraviti pravila in urediti vse potrebno za sklicanje občnega zbora, ki se je vršil že drugo nedeljo v februarju leta 1956, zopet v župnijski dvorani. Udeležilo se ga je osemindeset Slovencev iz San Justa in okolice. Sprejeta so bila takratna pravila in že izvoljen glavni odbor.

Že kmalu je organizacija v obliki zadruge, imenovane Naš dom, kupila nepremičnino — sicer staro, a takoj uporabno poslopje z devetimi prostori za šolske, športne in družabne namene.

Komaj osem mesecev po prvem sestanku se je po zasilni obnovi ter ureditvi poslopja in dvorišča 21. oktobra leta 1956 v veliko veselje vseh Slovencev iz tega okraja vršila slovesna otvoritev in blagoslovitev Našega doma.

Da se je moglo to kar hitro izvršiti, so mnogi člani s prostovoljnimi delom ogromno pripomogli. V tem smislu je Naš dom v San Justu dal zgled povezanosti in navdušenja za skupnost, za kar so ga kaj kmalu posnemali tudi ostali slovenski okrajci.

Dom je bil stalno zaseden z najrazličnejšimi prireditvami, sestanki, tečaji, svatbami itd. Hitro se je pokazalo, da so prostori premajhni za vse kulturno in družabno udejstvovanje. Misliti je bilo treba na povečanje.

Ravno za peto obletnico je Dom začel z gradnjo novih prostorov in velike dvorane. Večina odbornikov je bila v gradbeni stroki in so s svojo prakso veliko pripomogli pri gradnji. Tako so naši otroci do-

kot statisti Mari Bregar, Nevenka Godec, Marjan Grilj Andrej Mehle, Marta Selan, Lovro Tomažević, Marko Trpin, Andreja Zupanc, Gabrijel Zupanc, Monika Zupanc. Pri lučeh sta pomagala Pavle Malovrh in Janez Jereb, pri diapozitivih pa Marjan Oven.

Moramo reči, da je igra izvenela zelo mogočno in napeto ter je globoko segla vsem v srce.

Po koncu igre se je v imenu Našega doma Stane Mustar zahvalil igralcem in pripravljalcem, posebej pa še režiserju Fridu Bezniku, ki že 15 let uspešno vodi mladinsko gledališko skupino. Predal mu je v zahvalo tudi spominsko plaketo.

Tako se je končalo letošnje slavlje, mladina in odrasli pa so nato lahko pose- deli ob pogovoru in plesu še v pozne ure.

bili že leta 1962 nove lepe in zračne prostore za slovenski tečaj. Leta 1968 se je končala glavna dvorana, katero je istega leta blagoslovil pokojni msgr. Kunstelj.

Število članstva se je večalo. Kajti vpisalo se je mnogo članov iz drugih krajev Velikega Buenos Airesa. Pokazala se je potreba po večjem družabnem prostoru in pritličju za povečavo. S splošnim sodelovanjem vseh aktivnih članov se nam te prostore posrečilo dokončati in jih je osredmestni obletnici blagoslovil naš katehet dr. A. Starc. Da je bilo to potrebno, se opazi vsako nedeljo po slovenski maši, ko je vse zasedeno do zadnjega kotička po mladini in starejših.

Življenje je teklo naprej. S povečanjem članstva se je povečalo tudi število šolskih otrok. Gornji prostori so bili premajhni za vse razrede. Začeli smo z gibanjem med člani, da dokončamo mladinsko dvorano v desnem kotu pritličja. Po precej pozitivni reakciji in z zelo širokogrudno pomočjo članstva ter raznih podjetij smo srečno dokončali dvorano, stranišča in dvorišče leta 1974.

Na vseh naših večjih kulturnih prireditvah npr. smo ugotovili, da nam je dvorana brez pravega odra premajhna. Pri postavitvi odra v dvorani nam je praktično zavzelo četrtno dvorane. Na srečo se je pojavila možnost nakupa zemljišča poleg Našega doma. Pa smo ponovno apelirali na vse agilne člane in s skupno akcijo uresničili kupčijo ter že leta 1978 postali lastniki novega zemljišča.

Po nekaj letih smo začeli z gradnjo novega zemljišča in počasi dokončali športno dvorano, v glavni dvorani oder, ki smo ga s prostovoljnimi delom končali ravno za obisk prvega škofa iz Slovenije, nadškofa Alojzija Šuštarja. Še mi je v toplem spominu, kako smo zadnjih štirinajst dni zabijali pod vsak večer do dveh zjutraj. Pa smo ga le končali. Vsem tem članom se imamo zahvaliti, da imamo danes lahko tako lepe prireditve. Kajti brez gradbe tega ne bi bilo mogoče. To priznanje je dolžna današnja mladina bivšim pionirjem Doma.

Zavedam se, da je pevski zbor, ki nas tako častno predstavlja s svojimi nastopi, in gledališče poleg slovenske šole glavni steber, ki družni mladino in oba največ pripomoreta pri ohranitvi slovenstva ter kulturne in jezikovne vzgoje sploh. Njihova zasluga je, da imamo še vedno po tolikih letih res lepo veliko mladinsko skupino, ki nas častno predstavlja ob vsaki priliki. Pa naj bo to na mednarodnih prireditvah, o priliki medskupinskega praznika v Bariločah s folkloro in ko nam priredijo originalne slovenske predstave na mladinskih dnevih ter nas prijetno presenečajo leto za letom. Za gledališke uspehe ima pa največjo zaslugo naš neumorni režiser prijatelj Frido Beznik. Ravno letos praznujemo petnajsetnico njegovega delovanja, ko vadi mladino za vse igre, ki so jih podali v Našem domu na dobri višini.

Za ves trud in napor pri ohranjanju slovenstva imamo sedaj, ko je v domovini zaplapolala naša čista belo modro rdeča zastava, še posebno zadoščenje in pobudo, da se v bodoče še z večjim veseljem posvetimo delu, ki utrjuje slovenski jezik med mladino. Sedaj ko je večji stik s Slovenijo, bomo imeli več možnosti za obiske v domovini z različnimi nastopi. Splača se potruditi, da nas bodo veseli ob naših obiskih iz tako daljne dežele. Zato utrdimo naš lepi slovenski jezik in vzdržimo še naprej!

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENCİ V ARGENTINI

LJUBLJANA — Dirigent Uroš Lajovic je postal redni profesor dirigiranja na dunajski visoki šoli za glasbo. S tem je prenehal biti dirigent Slovenske filharmonije; nasledil ga bo Marko Letonja. Slovenski filharmonija ima letos v letošnji sezoni 4.450 abonentov.

LJUBLJANA — Hubert Bergant je sodeloval v šestčlanski žiriji, ki je v Avstriji ocenjevala igranje mladih organistov. Prijavilo se jih je 14, stari pa so bili od 12 do 23 let.

LOVRENC NA POHORJU — Devetstoletnico prve omembe kraja so praznovali lovrenški krajanje. Na proslavi je bilo več tisoč ljudi; maševal je mariborski škof Kramberger, slavnostni govornik je bil Milan Kučan, izšel pa je tudi zbornik Lovrenc skozi stoletja.

LJUBLJANA — Nova državna zastava še vedno vzbuja komentarje, debate in različne poglede. Tako prinaša dnevnik Slovenec članek izpod peresa Valta Jurečiča, po katerem naj bi zastava, izobešana pred slovenskim parlamentom (dolga 14 metrov), narobe visela. Jurečič namreč trdi, da po veksiloloških (grboslovno-zastavoslovnih) pravilih mora zastava viseti v obratnem vrstnem redu: na levi rdeča, v sredi modra, na desni pa bela barva.

LJUBLJANA — Kar dva sejma rabljenih predmetov premore Ljubljana. Eden je na parkirišču pred Javnimi skladišči na Šmartinski cesti. Na njem je lahko dobiti ure, avtomobilske dele, nakit, plošče in kamere, obleko, mopede, itd. Najti pa je tudi stare stripe, numizmatične primerke, znamke, prepovedano pa je prodajati novo blago in hrano, čeprav je tudi nekaj izjem. Drugi pa je namenjen starini, ki jo premorejo še ljubljanska podstrešja: stare vaze, svečniki, gramofoni, čipke, sablje in puške. Sejem starin je na Petkovškovem nabrežju. Boljša sejma ali boljšaka, kot ju tudi imenujejo, sta odprta vsako nedeljo od 9. do 14.

LJUBLJANA — Mednarodna cestna federacija (IRF), ki ima svoj sedež v Ženevi, je sprejela kot polnopravno članico slovensko Družbo za raziskave v cestni in prometni stroki.

LJUBLJANA — Ljubljanska banka je v mesecu marcu bila na tretjem mestu med vsemi (takratnimi) jugoslovanskimi bankami. Takrat je poslovalo 132 bank; med njimi je bilo še osemnajst slovenskih bank, ki so zasedale od 13. (Kreditna banka iz Maribora) do 69. mesta.

MARIBOR — Na razstavi ob 30-letnici Združenja pedagoških in znanstvenih delavcev so se spominjali prvih začetkov Univerze v Mariboru. Prav to društvo je imelo odločilno vlogo pri prepreditvi, da bi mariborske višje šole propadle ter da je iz njih nastala Univerza.

LJUBLJANA — V prvi polovici septembra je največ gledalcev privabil v kinodvorane ameriški film Terminator 2 — Sodni dan: skoraj dvanajst tisoč gledalcev.

LJUBLJANA — Po anketi med 802. osebami sodi dnevnik Delo na prvo mesto med časniki v Sloveniji. Na drugem mestu so Slovenske novice, sledijo pa Dnevnik, mariborski Večer in na petem mestu Slovenec.

LJUBLJANA — JAT-Jugoslovanski aerotransport je že od začetka vojne agresije (in drži še sedaj) odločil, da Slovenci in Hrvatje ne morejo biti kapitani Jatovih letal; morejo biti le kopiloti. Čeprav je v odloku zapisano, da je prepoved

le začasna, zaenkrat tega še niso preklicali.

LJUBLJANA — Spet in spet je najti zapiske o ilegalnih prehodih tujcev proti zahodni Evropi. Zdaj je vroča meja z Madžarsko; od tam se potem vedno najdejo „dobri ljudje“, ki jih prepeljejo v bližino italijanske meje. „V modi“ so zadnje čase predvsem ilegalci s Kitajske (letos skoraj tisoč) in s Šri lanke.

LJUBLJANA — Konjenski postaja milice ima nove prostore ob hipodromu v Stožicah, od koder bodo patrolirali po slovenskem glavnem mestu (Tivoli, Rožnik) in okolici. Zaenkrat šteje enota 21 policistov in 14 konj hanoveranske pasme.

LOGARSKA DOLINA — Za obisk lepe Logarske doline pobirajo prostovoljne prispevke, ob koncih tedna pa kar že poskusno vstopnino. Če se bo novost obnesla, bodo od meseca maja začeli vstopnino pobirati kar vsak dan. Z njo naj bi turistično uredili dolino in jo predstavili v tujini (pa ne, da bi v mozirski dolini imeli svetovalca iz Argentine, ki bi jim predlagal „privatizacijo“ doline...)

KRANJ — Župnijska cerkev je praznovala petstoletnico. Njej v čast so pripravili kulturni program; obenem so imeli proslavo Baragovega dneva in misijonski kongres. Ob tej priliki je občinski izvršni svet sprejel sklep, da se občina Kranj odpre pravici do priposestevanja napremičnin, ki jih je bila dobila leta 1949 in so bile last kranjske župnije.

NOVO MESTO — Akad. slikar Marjan Tršar je v Dolenjski galeriji razstavljal slike, ki predstavljajo njegovo dosedanjo ustvarjalno dobo. Slike so ponazarjale slikarjevo doživetje človeka in narave.

ROGLA — Zveza bibliotekarskih društev je imela posvetovanje in skupščino. Na posvetovanju sta bili pripravljene dve okrogli mizi (Knjižničarji v visokošolskih knjižnicah in Poslovanje in cenik storitev), na občnem zboru pa bi pripravili program za leto 1992 ter volitev organov za dobo dveh let.

LJUBLJANA — V Obrtni zbornici Sloveniji se ukvajajo s predlogom, da bi imeli devetletno osnovno šolo, v kateri bi dobili učenci splošno znanje. V srednji strokovni šoli pa bi se seznanjali s pretežno strokovnim poklicnim znanjem. Obrtniški delež v družbenem slovenskem proizvodu znaša 7%. Do leta 1955 bodo skušali delež dvigniti na 17 odstotkov, k čemur bi pripomogla tudi izboljšanje izobrazbe obrtniškega prirastka.

GORIČANE — Tovarna celuloze in papirja je v težkem položaju, ker so ji inšpektorji prepovedali spuščati odplake v Soro, da preprečijo onesnažitev reke. Tovarna se je sicer pritožila, ker bi drugače morala zapreti in odpustiti kakih sto delavcev. Obenem je prosila za podaljšanje roka, v katerem mora rešiti problem: opustila bi proizvodnjo celuloze, ki povzroča onesnaženje.

LJUBLJANA — Duhovna univerza deluje od leta 1989. Na njej v štirih letih študentje spoznavajo prastare modrosti vzhoda, konstitucijo mikor in makrokozmosa, spoznavajo se z notranjim jazom in samokultivacijo. Slušatelj je 120, stalnih profesorjev pa pet in nekaj sodelavcev. Šolsko leto ima okoli 35 predavanj, letos pa pripravljajo tudi dopisno-seminarski tečaj za oddajne študente. Poleg študija imajo več dnevnic, kjer znanje poglobljajo z meditacijami.

Osebne novice

Krsta: V soboto, 19. oktobra, v cerkvi Marije Pomagaj, je bila krščena **Nataša Pavla Qualizza**. Botra sta bila Miriam Batagelj roj. Jereb in Lojze Qualizza st. Krstil jo je dr. Jure Rode.

V Bariločah **Bojan Magister**, sin Milana in prof. Anice Arnšek. Za botra sta bila Alenka Arnšek in Bogdan Magister, krstil pa je Branko Jan. **Čestitamo**

Poroka: V soboto, 5. oktobra, sta se poročila v cerkvi Maria Reina v Moronu **Dani Fajfar in Sandra Musolino**. **Čestitamo!**

BUENOS AIRES

Instituto Nacional de Antropología je v svojem letošnjem delovanju pripravil tudi ciklus Música de Colectividades — Glasba narodnostnih skupin, kjer so predstavili članom društva kakor tudi vsej buenosaireški javnosti glasbo različnih narodov, ki živijo v Argentini, vsak mesec eno. Tako je ob grški glasbi in plesih iz Hondurasa predstavil tudi slovensko glasbo 27. septembra zvečer.

Pred zbranimi je nastopil slovenski pevski zbor Gallus pod vodstvom Anke Savelli-Gaserjeve ter folklorna skupina s Pristave, ki so odlično podali slovensko ljudsko glasbeno in plesno umetnost in navdušili zbrane.

36. slovenske smučarske tekme v Argentini

Po šestih dolgih letih, ko je zmeraj manjkalo snega (in v letih 1985 in 1990 sploh nismo imeli zime), smo letos preživeli klimatsko ugodno sezono. Mraza in snega je bilo kar dovolj, pa še čez jesensko deževje, dostikrat nujni uvod v zimsko snežne zamete, se ne moremo pritožiti. Deževalo je ravno prav in samo eno večje neurje nas je zadelo.

Smučarske prireditve so se sicer zdaj razpršile po vsej Kordiljeri, vendar smo v Bariločah ohranili vrsto tekem in številni smučarski profesionalci se še vedno udejstvujejo na bariloških smučiščih. Žal je gospodarska kriza smučarskemu turizmu nadela dokaj tesno uzdo in kljub klimatskim udobnostim sezona ni bila resnično dobra.

Pač pa smo uspeli poživiti slovenske tekme, ki so lansko sezono privabile samo sedmero tekmovalcev. Zdaj pa smo 29. septembra pozdravili vrh katedralske žičnice 25 smučarjev, ki so se javili na startu ob 36. izdaji te športne prireditve. Zaradi prenapoljenih kabin so tekmovalci le počasi pristopali na začrtano progo, a je komisija potrpežljivo čakala, da je vsak, ki je želel tekmovali, prišel na vrsto. Rezultati so prinesli zanimivo presenečenje. Skoraj bi ena od deklet „nadrila“ vse fante. Le za dve desetinki sekunde je Erik Guzmán, vnuk pokojnega Janka Habjana, „nesel“ Natašo Maroltovo in prepričan sem, da bi njen dedek, rajni Marjan Marolt, z velikim navdušenjem pozdravil ta dogodek, če bi ga še doživel. Za izseljensko kroniko bomo navedli celotno listo rezultatov: .

V prostorih Inštituta pa so Slovenci tudi prikazali etnografsko razstavo, ki sta jo skrbno pripravila lic. Zofija in arh. Ivan Kogovšek s pomočjo Oscarja Moleka. arh. Marjana Eiletza in Jane Dobovškove.

V **Museo Roca** pa je 4. oktobra predaval univ. prof. dr. Janez Bogataj iz Ljubljane, ki je prišel v Argentino na povabilo Oscarja Moleka. Njegovo etnološko predavanje, ki je bilo spremljano z diapozitivni slovenske ljudske umetnosti in življenja ter dela je sproti prevajal arh. Jure Vombergar.

MIRAMAR

V nedeljo, 29. septembra so praznovali v tem letoviškem mestu 100-letnico ustanovitve. Ker je v mestu precej Slovencev in so dobro poznani, so se tudi oni udeležili kot skupina te slovesnosti.

V mestnem parku so vse narodnosti, ki živijo v mestu, zasadile svoje drevo v spomin na ta dogodek. Tako so naši rojaki zasadili simbolno slovensko drevo — lipo. Tam je g. Jelenc razložil, kaj pomeni Slovincem lipa oz. lipov list.

Ob tem je g. Trpin pripravil lep transparent z novim slovenskim grbom, lipovim listom in velikim napisom — ESLOVENOS.

Po slovesnosti pa so se vsi rojaki zbrali v Domu na sprijeten asado. Vseh je bilo okrog 80. Ob prijetnem pogovoru so tako veselo zaključili proslavo.

1. Eric Guzmán 23"59;
2. Nataša Marolt 23"77;
3. Vito Baumgartner 23"97;
4. Janko Grzetič 25"27;
5. Blaž Razinger ml. 25"25
6. Dinko Bertonec 27"19;
7. Nevenka Jerman 27"54;
8. Peter Dražibner 27"74;
9. Veronika Grohar 29"74;
10. Marta Jereb 30"07;
11. Marjan Mavrič 30"66;
12. Martin Dražibner 30"83;
13. Martin Jerman 31"60;
14. Janez Dražibner 33"67;
15. Miško Kambič 33"90;
16. Erin Grzetič 34"87;
17. Santiago Guzmán 35"84;
18. Boris Kambič 36"16;
19. Roman Bertonec 37"79;
20. Monika Kambič;
21. Julka Ballesteros;
22. Anka Dražibner;
23. Diana Jereb-Basti;
24. Tatjana Ballesteros;
25. Nataša Grohar.

Poznavalci bodo med udeleženci tekme odkrili starega mojstra Dinka Bertonecja, ki je letos julija izpolnil 63 let, pa tretjo in četrto generacijo, ki je komaj zlezla iz otroške posteljice. Priznanje za služi mladenka Monika Kambič, saj je pred kratkim prestala operacijo v kolenu, a se je vendar udeležila prireditve ter častno prevozila svoj slalom. Med gledalci, ki so drsali izven veleslalomске proge, je vaš dopisnik, tudi sam na dilcah, opazil šumskega brata Blaža Razingerja in stalnega gosta naših gora, tudi že priletne Boža Eiletza, ki se je zdaj definitivno nastanil v Bariločah in po več štiridesetih letih spet vadi plug in kristijanijo. Brez smučk je drsal po pomladanskem snegu Joško Simčič in tako je bila stara „šuma“ kar dostojno zastopana.

MALI OGLASI

Angleščina - Mila Hribar, AIL (The Institute of Linguistics Final Diploma) - Učni skupini od 7. do 10. let (osnovna) in 10. do 12. (priprava za srednjo šolo) - Tel.: 651-5354

METKA - L. in F. Švigelj - Otroške obleke - Izbira in tovarniške cene - F. Alcorta 2754 - San Justo (Barrio San Nicolás) - Tel. 441-7496

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; **Viktor Fekonja**

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ — Capital — Tel: 83-7347 in 71-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader - Franci Jarc**. Av. Ader 3295 - Munro; Tel: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile.

Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel: 769-1791 - Loma Hermosa

Kadar se o računalnikih (komputerjih) govori, **inž. Janez Kocmur** vam poskrbi. Tel.: 651-7459 - Brandsen 2167 - San Justo.

SERVIS

Dolenc Lojze - popravila barvne TV, video-kaset, radio snemalcev, kaset in avdio - Cerviño 3942 - San Justo - Tel.: 651-2176.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

Turizem Bled — Najugodnejše cene za polet z avionom in turizem po svetu - Tel. 628-9504

LEGAJO Nº 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnica. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

LEGAJO Nº 3545-82

Posredovanje turističnih storitev letalske, ladijske in železniške vozovnice H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arhitektka Ana Marija Sovič - Načrti in vodstvo novih zidanj, popravil, dekoracija in načrti za opremo - Rodríguez Peña 336, P. 6º ofc. 64. T. E. 45-2623 in 651-4206.

ADVOKATI

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sredi, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka o 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — **Andrej Marolt** - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

REDECORA — celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Alpe Hogar — **Stane Mehle** - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - **Andrej Marolt** - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Argentinski Slovenci in Slovenke

V Ljubljani se je ustanovil Slovenski katoliški inštitut pod imenom Studia Slovenica. Namen te ustanove, ki je registrirana pri ljubljanskem sodišču, je raziskovanje slovenske kulturne, politične in gospodarske zgodovine. Ustanova ima knjižnico, arhiv in umetniško galerijo. Knjižnica potrebuje slovenske tiske, ki so izšli izven mej matične Slovenije (v taboriščih, na Koroškem in v Italiji, v Argentini, ZDA, Kanadi, itd.). To gradivo doslej ni smelo v Slovenijo. Sedaj ga moramo zbrati in nuditi slovenskim knjižnicam, da bo možno pisanje objektivne zgodovine.

Lepo prosim vse, ki ste voljni odstopiti slovenske tiske (Družabna pravda, Slovenska beseda, Slovenska pot, Svobodna Slovenija, itd.), da jih oddaste v Slovenski hiši (Ramon L. Falcón 4158), kjer imam skladišče v kleti. Vsem darovalcem tej vseslovenski kulturni ustanovi že vnaprej iskrena hvala.

dr. Janez Arnež

Šolska kolonija

Zedinjena Slovenija sporoča, da je za letošno šolsko kolonijo cena za prevoz, stanovanje, hrano in izlete ★ 2.300.000, kar približno odgovarja lanskoletni ceni v dolarjih. Otroci članov Zedinjene Slovenije imajo ★ 100.000 popusta. Plača se lahko v dveh obrokih in sicer 50% najkasneje do 15. novembra v pisarni Zedinjene Slovenije od 16. do 20. ure od ponedeljka do petka. Prvi obrok mora priti plačati eden od staršev, da podpiše dovoljenje za udeležbo otrok na koloniji, izpolni formular z zdravstvenimi podatki in sprejme potrebna navodila. Drugi obrok pa se mora plačati najkasneje do 20. decembra; ta se lahko plača udi v Mutualu Sloga in podružnicah.

Ker je zaradi števila sedežev na omnibusu omejeno število potnikov, se sprjemajo prijave po točnem vrstnem redu in so veljavne po pravočasni plačilu vsaj do prvega obroka.

Zbirališče in točna ura odhoda in povratka bosta pravočasno objavljena.

OBVESTILA

SOBOTA, 2. novembra:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri. Misijonska proslava v Slovenki hiši ob 19.15 uri.

NEDELJA, 3. novembra:

V Berazategui 26. obletnica Doma.

SREDA, 6. novembra:

Sestanek ZSMŽ ob 17. uri v Slovenski hiši. Predava dr. Jure Rode. Pred predavanjem ob 15. uri, 25. občni zbor Zveze.

ČETRTEK, 7. novembra:

Seja Medorganizacijskega sveta v Slovenskem domu v Carapachayu ob 20..

SOBOTA, 9. novembra:

Naš dom - San Justo: Ob 20.30 Pevski koncert ob 20-letnici Mladinskega zbora.

NEDELJA, 10. novembra:

14. Pristavski dan združen z 22. Mladinskim dnevom s celodnevno prireditvijo.

NEDELJA, 17. novembra:

Skupni Mladinski dan v Slovenskem domu v San Martinu.

NEDELJA, 1. decembra:

V Rožmanovem domu ob 11.30 sv. maša za vse žive in rajne dobrotnike Doma, nato skupno kosilo.

arh. Marjan Eiletz

Nova telefonska številka:
662-1623

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Česarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

Cena največ štirih vrstic ★ 18.000.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — ★ 55.000.-

KOROŠKA

SLOVENSKA BESEDA: Slovenska beseda — literatura na Koroškem, nastaja v zatišju in je šele po desetletjih objavljena. Slovenska miselnost na Koroškem marsikateremu zavira svobodno literarno ustvarjanje. Vsaka objavljena beseda pade na tehtnico, in to je tudi vzrok, da mnogo ustvarjalcev ne piše za javnost ali pa piše v nemščini. Vsa anonimna literatura na Koroškem mora najti pot v javnost, ne sme umreti v predalih, zato „Naš Tednik“ ponuja na kulturni strani rubriko, ki bo objavljala besedila slovenskih koroških literarnih ustvarjalcev.

FILM O LEPOTAH SLOVENIJE: V teku treh let je nastajal filmski zapis o lepotah Slovenije. Režiral ga je Andrej Mlakar. Film predstavlja Slovenijo v posameznih letnih časih s poudarkom na geografsko-etnografskih značilnostih slovenskih pokrajin. Film je posnet tudi zaradi tega, da pokaže Slovenijo nekoliko drugače kot le impresijo.

II. VESELICA MEDNARODNIH PLESOV

7. Decembra 1991

Slovenska Pristava

Naš dom

v soboto, 2. novembra, ob 20.30 uri

San Justo

Pevski koncert

ob 20. obletnici Mladinskega pevskega zbora

SDO

30. skupni mladinski dan

17. novembra v San Martinu

- 8. uri: pričetek
- 11. uri: dviganje zastav in sv. maša
- 13. uri: kosilo
- 19. uri: kulturni program

Vsi lepo vabljeni!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Proprietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino ★ 360.000; pri pošiljanju po pošti pa ★ 400.000; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

V Evropi lahko kupite Svobodno Slovenijo: v Trstu: Knjigarna Fortunato, Vía Paganini 2; v Celovcu: knjigarna Mohorjeve družbe, Viktringer 26.

Stavljene: MALIVILKO

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,

Estados Unidos 425

(1101) Buenos Aires - Tel.: 362-7215/1346

Nova telefonska številka

v Slovenski hiši

643-0241

24.	10. NOVEMBER	
P	8.00 Pričetek tekmovanj	22.
R	11.15 Dviganje zastav	M
I	11.30 Sv. maša	L
S	13.00 Kosilo in	A
T	nadaljevanje tekmovanj	D
A	17.30 Pozdrav predse-	I
V	dnika in zastopnika	N
S	mladine.	S
K	Slavnostni govor:	K
I	ing. Jernej Dobovšek.	I
D	L. Fodor: MATURA	D
A	Komedija v 3. dej.	A
N	Razdelitev pokalov	N
	Prosta zabava	
	Na predstavi ob 20.30 MATURA	